

Antonina Liedtke

nina@hell.pl

By kod giętki wyraził, co wymyśli głowa

ANTONINA

LIEDTKE

By kod giętki
wyraził,
co wymyśli
głowa

Dyskretny urok...

W stylu retro

Odcienie szarości

Podsumowanie

Strona główna

Strona tytułowa

Strona 1 z 21

Powrót

Pełny ekran

Zamknij

Koniec

Artykuł był opublikowany w miesięczniku Linux+ nr 06/2003(74); nr 08/2003(76) zawiera erratę i przeprosiny redakcji.

Używanie L^AT_EX-a w wydawnictwie, jako programu do składu, różni się znacznie od używania go jako programu do pisania tekstów. Niektóre funkcje i pakiety wspomagające pisanie nie znajdują zastosowania w wydawnictwie — np. BibT_EX nie jest potrzebny przy składzie tekstów, zawierających bibliografię wpisaną jawnie jako zwykły tekst. Z kolei inne pakiety, niezbędne w procesie przygotowania do druku (takie jak np. *Crop*, tworzący pasery), są zupełnie nieprzydatne w trakcie pisania tekstu.

Dla wydawnictwa wielkie — daleko większe niż dla autorów — znaczenie mają sprawy poprawności typograficznej, rozumianej jako zgodność z polskimi normami składu. L^AT_EX jest znakomicie dostosowany do obsługi języka polskiego, jednak jedyna znana mi próba przystosowania go do polskich zwyczajów typograficznych to prywatne klasy Marcina Wolińskiego: inicjatywę tę na obecnym etapie (wersja niestabilna) można ocenić jako bardzo wartościową, ale przeznaczoną wyraźnie dla autorów, ponieważ klasy te blokują możliwość korzystania z niektórych znakomitych pakietów „prezentacyjnych”, takich jak *Titlesec*, *Sectsty* czy *Fncychap*. Jednak nawet rezygnacja z tych pakietów i skorzystanie z klas Marcina Wolińskiego nie oznacza końca problemów z poprawnością

Niektóre zalety klas Marcina Wolińskiego:

- odstępy przy wyliczeniach są zgodne z polskimi zwyczajami typograficznymi,
- po numerach tytułów pojawia się kropka,
- definiowanie wersji tytułu do spisu treści jest oddzielone od definiowania wersji do żywej paginy,
- przypisy w tytułach można robić w taki sam sposób, jak w tekście podstawowym,
- możliwość dzielenia wyrazów w tytułach jest zablokowana,
- pierwszy akapit po tytule jest wcięty,
- wielkość wcięć akapitowych jest zgodna z zaleceniami stosownej normy,
- pierwszy wiersz przypisu zaczyna się wcięciem akapitowym o takiej samej szerokości jak wcięcie w tekście podstawowym,
- lista dostępnych stylów paginacji jest większa, niż w klasach standardowych.

ANTONINA

LIEDTKE

By kod giętki
wyraził,
co wymyśli
głowa

Dyskretny urok...

W stylu retro

Odcienie szarości

Podsumowanie

Strona główna

Strona tytułowa

Strona 2 z 21

Powrót

Pełny ekran

Zamknij

Koniec

typograficzną — np. wciąż pozostają pytania „jak umieścić przypisy bezpośrednio pod tekstem na kolumnach szpicowych” albo „jak wymusić skład w register”. Pozostawmy jednak te — skądinąd frapujące — zagadnienia na inną okazję. Niniejszy artykuł będzie dotyczył kolejnej ważnej dla wydawnictwa kwestii: nadawaniu dokumentowi atrakcyjnego wyglądu. Cóż bowiem z tego, że stworzymy książkę idealnie poprawną typograficznie, jeśli będzie ona wyglądać zgrzebnie i nieciekawie, jak Kopciuszek przy królewnie QuarkXPressównie? Na szczęście wcale tak być nie musi. Tworzenie atrakcyjnych wizualnie dokumentów jest w $\text{\LaTeX}$ -u nie tylko możliwe, ale i dosyć proste; czasem wystarczają do tego zaledwie dwa czy trzy pakiety. Dla zilustrowania tej tezy — oraz w nadziei zachęcenia autorów, samodzielnie projektujących wygląd tworzonych w $\text{\LaTeX}$ -u dokumentów, do odrobiny graficznego szaleństwa — zaprezentowany zostanie kod generujący wybrane elementy układów graficznych trzech książek.

ANTONINA
LIEDTKE
By kod giętki
wyraził,
co wymyśli
głowa

Dyskretny urok...

W stylu retro

Odcienie szarości

Podsumowanie

Strona główna

Strona tytułowa

Strona 3 z 21

Powrót

Pełny ekran

Zamknij

Koniec

1. Dyskretny urok prostoty

T. Przybyciński: *Konkurencja a ewolucja ładu rynkowego*. SGH, Warszawa 2003. (Ilustracje 1–4).

Książka o bardzo prostej strukturze: występuje w niej tylko jeden poziom tytułów (tytuły rozdziałów) i tylko zwykły tekst (nie zawierający nawet wyliczeń), w którym jedynym stosowanym wyróżnieniem jest kursywa. Redakcja merytoryczna zaleciła złożenie paginy zwykłej.

Książka została złożona w klasie *book*:

```
\documentclass[11pt,openany]{book}
```

Tytuły rozdziałów zostały wykonane przy pomocy pakietu *Fncychap*. Podstawowe wywołanie pakietu to:

```
\usepackage[Lenny]{fncychap}
```

Można by na tym poprzestać — wtedy tytuły przyjęłyby formatowanie domyślne dla układu *Lenny*. Ale można też zmienić pewne elementy, zgodnie ze wskazówkami z opisu pakietu. Efekty widoczne na [ilustracjach 1](#) (tytuł nienumerowany) i [2](#) (tytuł numerowany) osiągnięto po zastosowaniu zmian widocznych w [listingu 1](#).

Fncychap

Ten mały i prosty w użyciu pakiet, autorstwa Ulfa A. Lindgrena, oferuje 6 gotowych do użycia układów tytułów rozdziałów (*chapter*). W ograniczonym (głównie sensownością takich poczynañ) zakresie użytkownik może wpływać na formatowanie tytułów: zmieniać krój i wielkość czcionki, justowanie, grubość kresek, itp. Dokumentacja pakietu zawiera bardzo przejrzysty, ilustrowany przykładami opis dostępnych dla użytkownika opcji.

ANTONINA

LIEDTKE

By kod giętki
wyraził,
co wymyślił
głowa

Dyskretny urok...

W stylu retro

Odcienie szarości

Podsumowanie

Strona główna

Strona tytułowa

◀

▶

◀

▶

Strona 4 z 21

Powrót

Pełny ekran

Zamknij

Koniec

SPIS TREŚCI

Wstęp.....	7
1. Zjawisko konkurencji.....	9
2. Motywacje do konkurencji.....	14
3. Konkurencja jako fundament ładu rynkowego.....	21
4. Konkurencja a instytucje rynkowe.....	36
5. Konkurencja w polityce a ład rynkowy.....	52
6. Globalizacja konkurencji a ład rynkowy.....	69
Zakończenie.....	89
Bibliografia.....	91

Ilustracja 1. Strona 5 z książki: T. Przybyciński: *Konkurencja a ewolucja ładu rynkowego*. SGH, Warszawa 2003.

Rozdział 3

KONKURENCJA JAKO FUNDAMENT ŁADU RYNKOWEGO

Konceptu ładu rynkowego stanowi interesującą próbę wniesienia do sposobu funkcjonowania rynku i konkurencji. Choć pojęcie ładu gospodarczego jest dość rzadko spotykane w polskiej literaturze ekonomicznej, to jednak warto podkreślić, że używa się go powszechnie w literaturze niemieckiej. Jest ono również znane w literaturze angielskiej.

Jak zauważył S. Götz: „Pojęcie ładu gospodarczego bywa używane z pojęciem: system gospodarczy. Zdaniem Helgi Luckenbach nie jest to słuszne. Nie wchodząc w semantyczne dywagacje można przyjąć, że pojęcie ładu gospodarczego lepiej odzwierciedla znaczenie wewnętrznej logiki i spójności całokształtu budowy i funkcjonowania struktur gospodarki narodowej. Przez ład gospodarczy rozumiemy się zatem wewnętrznie zgodny całokształt budowy i funkcjonowania struktur gospodarki narodowej”²⁰.

Przez pojęcie ładu rynkowego rozumiemy się również wszystkie instytucje i mechanizmy życia gospodarczego, które sprawiają, że jest ono oparte na

²⁰ S. Götz: *Forma ładu gospodarczego a rozwój społeczno-gospodarczy. W: Instytucjonalno-instrumentalne aspekty polityki rozwoju. „Prace i Materiały Instytutu Badań Gospodarczych” nr 58, SGH, Warszawa 1998, s. 8*

Ilustracja 2. Strona 21 z książki: T. Przybyciński, *op. cit.*

Listing 1. Definiowanie tytułów rozdziałów (pakiet *Fencychap*)

```
\usepackage[Lenny]{fncychap}
%%% Formatowanie słowa „Rozdział”:
\ChNameVar{\fontsize{14}{16}\usefont{OT4}{qpl}{m}{n}\selectfont}
%%% Formatowanie numeru rozdziału:
\ChNumVar{\fontsize{60}{62}\usefont{OT1}{ptm}{m}{n}\selectfont}
%%% Formatowanie treści tytułu:
\ChTitleVar{\thispagestyle{empty}\Huge\rm\bfseries}
\ChRuleWidth{1pt}%%% Grubość kreski.
```

Likwidacja paginy dolnej musi odbyć się w ramach `ChTitleVar` (a nie np. `ChNameVar`) aby zmiany dotyczyły także stron rozpoczynających rozdziały pozbawione numeracji (spis treści, wstęp, itp.).

Jako dodatkowa ozdoba tekstu na stronach rozpoczynających rozdziały pojawiają się inicjały. Zostały one zdefiniowane przy pomocy pakietu *Dropping*:

```
\usepackage{dropping}
\newcommand{\inic}[1]{\dropping[0cm]{2}{#1\hspace{.5mm}}}
```

Pagina, nawiązująca graficznie do układu tytułów, została wykonana przy pomocy pakietów *Fancyhdr* i *Tabularx*. Pakiet *Tabularx* ma tę przewagę

Fancyhdr

Ten bardzo znany i ceniony pakiet, autorstwa Pieta van Oostruma, przeznaczony jest głównie do robienia nagłówków i stopek (choć uwzględnia także inne zagadnienia, związane ze stylami stron). Umożliwia chyba wszystko, co można sobie w tej dziedzinie wyobrazić, a nawet więcej (w dokumentacji przedstawiony jest np. efekt animacji rysunku przy szybkim kartkowaniu książki; oczywiście najpierw trzeba przygotować odpowiednią liczbę nieznacznie różniących się od siebie rysunków i nadać im nazwy, zawierające liczby odpowiadające numerom stron — ale kiedy już to mamy, reszta jest realizowana czterema linijkami kodu).

ANTONINA

LIEDTKE

By kod giętki
wyraził,
co wymyśli
głowa

Dyskretny urok...

W stylu retro

Odcienie szarości

Podsumowanie

Strona główna

Strona tytułowa

Strona 6 z 21

Powrót

Pełny ekran

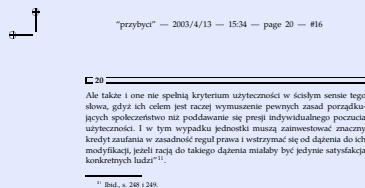
Zamknij

Koniec

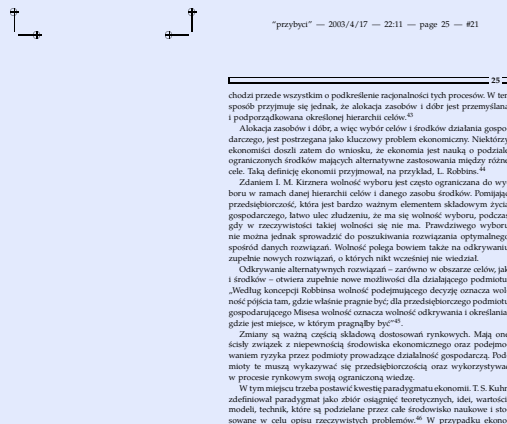
nad wieloma innymi pakietami do tworzenia tabel, że umożliwia zadeklarowanie całkowitej szerokości tabeli; po jego wywołaniu (`\usepackage{tabularx}`) zadeklarowane zostały odstępy między tekstem a liniami w tabelach:

```
\renewcommand\arraystretch{0}% Pionowe odstępy w tabelach.  
\tabcolsep=0pt% Poziome odstępy w tabelach.
```

Kompletna definicja paginy przedstawiona jest w [listingu 2](#). Efekty działania poleceń definiujących paginę widać na [ilustracjach 3 i 4](#).

Ilustracja 3. Strona 20 z książki: T. Przybyciński, *op. cit.*

Ilustracja 4. Strona 25 z książki: T. Przybyciński, *op. cit.*

ANTONINA
LIEDTKE
By kod gętki
wyraził,
co wymyśli
głowa

Dyskretny urok ...

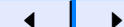
W stylu retro

Odcienie szarości

Podsumowanie

Strona główna

Strona tytułowa

Strona 7 z 21

Powrót

Pełny ekran

Zamknij

Koniec

Listing 2. Definiowanie paginy (pakiety *Fancyhdr* i *Tabularx*)

```
\usepackage{fancyhdr}
\pagestyle{fancy}
\fancyhead{}
\fancyfoot{}
\renewcommand{\headrulewidth}{0pt}

%%% Pagina lewa:
\fancyhead[LE]{%
\begin{tabularx}{\textwidth}{|p{3mm} c X|}
\cline{1-1} \cline{3-3}
&\{\{\usefont{OT1}{ptm}{b}{n}\selectfont\}\textbf{\thepage}\}\}\&\backslash
\cline{1-1} \cline{3-3}
\end{tabularx}
}

%%% Pagina prawa:
\fancyhead[RO]{%
\begin{tabularx}{\textwidth}{|X c p{3mm}|}
\cline{1-1} \cline{3-3}
&\{\{\usefont{OT1}{ptm}{b}{n}\selectfont\}\textbf{\thepage}\}\}\&\backslash
\cline{1-1} \cline{3-3}
\end{tabularx}
}

%%% Ustawienie wysokości paginy (wartość headheight odczytana z logu):
\advance\headheight by 24.22pt
%%% Odstęp między paginą a tekstem:
\advance\headsep by -9.5mm
```

ANTONINA

LIEDTKE

By kod giętki
wyraził,
co wymyśli
głowa

Dyskretny urok...

W stylu retro

Odcienie szarości

Podsumowanie

Strona główna

Strona tytułowa

Strona 8 z 21

Powrót

Pełny ekran

Zamknij

Koniec

2. W stylu retro

C. Ikanowicz, J. W. Piekarski: *Protokół dyplomatyczny i dobre obyczaje*. SGH, Warszawa 2002. (Ilustracje 5–8).

Z uwagi na tematykę książki redakcja techniczna przewidywała nadanie jej nieco staroświeckiego wyglądu. Temu celowi miały służyć: układ osiowy (centrowanie tytułów, paginy, rysunków), rzymska numeracja rozdziałów, ozdobne elementy graficzne przy numerach rozdziałów, ozdobne elementy graficzne „zamykające” kolumny kończące rozdział (z tym wiązało się nieusuwanie paginy na kolumnach kończących rozdział — bo wszystkie są „pełne”), inicjały na początku rozdziału, a także krój czcionki (Antykwa Półtawskiego) i nieco większa od normalnej interlinia.

Książka została złożona w klasie *mwbk* (w wersji 0.58):

```
\documentclass[noindentfirst]{mwbk}
```

O wyborze tej akurat klasy zadecydowała chęć zapoznania się ze sposobem działania klas Marcina Wolińskiego.

Niestety, zdefiniowanie centrowanych tytułów z elementami graficznymi (ilustracja 8) przy pomocy mechanizmów klasy *mwbk* nie powiodło się; opis tych klas (jak i same klasy) nie jest jeszcze ukończony (o czym autor lojalnie uprzedza na samym początku). Także żaden z uczestników grupy newsowej `pl.comp.dtp.tex` nie podjął się udzielenia odpowiedzi bazującej na mechanizmach klasy. Natomiast Jarosław Sokołowski, w artykule http://groups.google.com/groups?ie=UTF-8&oe=UTF-8&as_umsgid=slrnakd8t7.qr3.jaros@falcon.lasek.waw.pl&lr=&hl=pl przysłał szablon definicji plain-TeX-owej, który okazał się tak przejrzysty i efektywny, że szukanie innych metod stało się zbędne.

ANTONINA

LIEDTKE

By kod giętki
wyraził,
co wymyślił
głowa

Dyskretny urok...

W stylu retro

Odcienie szarości

Podsumowanie

Strona główna

Strona tytułowa

Strona 9 z 21

Powrót

Pełny ekran

Zamknij

Koniec

Definicja tytułów rozdziałów (listing 3) poprzedzona została definicjami elementów graficznych (przygotowanych uprzednio jako pliki *eps*):

```
\usepackage{graphicx}
\newcommand\ozdlewa{\includegraphics{ozdl.eps}}
\newcommand\ozdprawa{\includegraphics{ozdp.eps}}
```


Usługi upoważniające do czwartego ugięcia	7
I. Protokół dyplomatyczny dawniej i współcześnie	9
II. Dyplomacja i jej funkcje	21
III. Siatka konsularna RP	43
IV. Mianowanie i akredytacja ambasadora	65
V. Korespondencja w kontaktach międzynarodowych	75
VI. Organizacja oficjalnej wizyty delegacji zagranicznej	91
VII. Protokół na konferencji międzynarodowej	109
VIII. Protokół w Unii Europejskiej i NATO	119
IX. Przewidziane dyplomatyczne służbowe i taborystyka	129
X. Dobrze obyczaje w kontaktach taborystycznych	165
Usługi koczownicze	181
Indeks hasel podstawowych	183
Bibliografia	185
Załączniki: Wzory pism i not dyplomatycznych	187
Wzory kart reprezentacyjnych	199
Przykłady menu	205
Ataśka: Konwencja Wiedeńska o stosunkach dyplomatycznych z 1961 r. ...	209

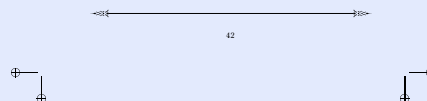

Ilustracja 5. Strona 5 z książki: C. Ikano-wicz, J. W. Piekarski: *Protokół dyplomatyczny i dobre obyczaje*. SGH, Warszawa 2002.

– porozumienie między ONZ a rządem Stanów Zjednoczonych z 1 sierpnia 1946 roku w związku z utworzeniem Europejskiego Biura ONZ w Genewie; równolegle zawarte zostało tymczasowe porozumienie w sprawie przywilejów i immunitetów ONZ (postanowił Stanów Zjednoczonych nie być członkiem ONZ, nie jest stroną konwencji z 11 lutego 1946 r.).

Funkcjonariusze i personel dyplomatyczny ONZ i organizacji wyspecjalizowanych oraz akredytowanych przy nich misji korzystają z przywilejów i immunitetów w zakresie przyjętym w porównawczych konwencjach i umowach. Na analogicznych porozumieniach opiera się status innych organizacji międzynarodowych i ich funkcjonariuszy oraz akredytowanych przy nich przedstawicielstw i ich personelu.

Ilustracja 6. Strona 42 z książki: C. Ikano-wicz, J. W. Piekarski, *op. cit.*

ANTONINA
LIEDTKE
By kod gętki
wyrził,
co wymyśli
głowa

Dyskretny urok...

W stylu retro

Odcienie szarości

Podsumowanie

Strona główna

Strona tytułowa

◀ ▶

◀ ▶

Strona 10 z 21

Powrót

Pełny ekran

Zamknij

Koniec

Listing 3. Definiowanie tytułów rozdziałów wg szablonu Jarosława Sokołowskiego

```
\newcounter{chap}  
\setcounter{chap}{0}  
\newcommand\rozdział[1]{\cleardoublepage  
\addtocounter{chap}{1}  
\setcounter{footnote}{0}  
\vglue1.1cm  
\leftskip10pt plus 1fill \rightskip10pt plus 1fill \parindent0pt  
\Large\bf  
\ozdlewa\hglue5mm\Roman{chap}\hglue5mm\ozdprawa\break\vglue-5mm  
\LARGE\bf  
#1\par\  
\vglue10mm  
}}
```

Nieco niejasny w powyższym kodzie jest związek między wartościami klejów pionowych (`\vglue`) a faktycznymi odstępami; wartości zostały dobrane metodą mierzenia wydruków próbnych (podobna metoda bywa konieczna przy określaniu marginesu górnego w pakiecie *Geometry*, używanym łącznie z pakietem *Fncyhdr*). Natomiast wszystkie odległości poziome odpowiadają rzeczywistości. W kontekście składania eleganckiej książki warto podkreślić, że szerokość tytułów została ograniczona (`\leftskip` i `\rightskip`), tak, aby nie zajmowały całej szerokości kolumny.

Tytuły pobocznych części tekstu (ilustracja 5) zostały zdefiniowane osobno, analogicznie do definicji tytułów rozdziałów części głównej (listing 4).

ANTONINA
LIEDTKE
By kod gętki
wyraził,
co wymyśli
głowa

Dyskretny urok...

W stylu retro

Odcienie szarości

Podsumowanie

Strona główna

Strona tytułowa

◀

▶

◀

▶

Strona 11 z 21

Powrót

Pełny ekran

Zamknij

Koniec

Listing 4. Definiowanie tytułów rozdziałów nienumerowanych wg szablonu Jarosława Sokołowskiego

```
\newcounter{dod}
\setcounter{dod}{0}
\newcommand\dodatki[1]{\cleardoublepage
\addtocounter{dod}{1}
\setcounter{footnote}{0}
{\vglue1.1cm
\leftskip10pt plus 1fill \rightskip10pt plus 1fill \parindent0pt
\large\bf
#1\par
\vglue8mm
}}
```

Definiowanie podtytułów centrowanych również wiązało się z trudnościami: mechanizmy klasy nie działały zgodnie z opisem; nie skutkował (w sensie: nie powodował centrowania) nawet wzorcowy kod zamieszczony w *Wirtualnej Akademii T_EX-owej* (<http://www.ia.pw.edu.pl/~wujek/tex/latex2e/tytuly/tc.html>). W wydawnictwie nie ma czasu na zbyt długie eksperymentowanie, zastosowano więc metodę niezbyt elegancką, ale skuteczną (ilustracja 8) — w preambule znalazł się w/w kod z *Wirtualnej Akademii* (pozbawiony niedziałającego polecenia `\centering`):

```
\makeatletter
\renewcommand\section{\@startsection{section}{1}{0cm}{-14pt \@plus %
-1.5ex \@minus -.3ex}{7pt \@plus .25ex \@minus -.2ex}%
{\normalfont\large\bfseries}}
\makeatother
```

ANTONINA

LIEDTKE

By kod giętki
wyraził,
co wymyślił
głowa

Dyskretny urok...

W stylu retro

Odcienie szarości

Podsumowanie

Strona główna

Strona tytułowa

◀

▶

◀

▶

Strona 12 z 21

Powrót

Pełny ekran

Zamknij

Koniec

Natomiast w treści podtytuły wywoływane były w następujący sposób:

```
\section*{\centering Treść podtytułu}
```

Kreska „zamykająca kolumnę” została zdefiniowana w środowisku *figure*, aby mogła współpracować z pakietem *Xfootnote*:

```
\newcommand\ozdkreska{\begin{figure}[!b]  
\includegraphics{ozdkreska.eps}  
\end{figure}}
```

W treści dokumentu komenda `\ozdkreska` jest wklejana na końcu każdego rozdziału. Jest to rozwiązanie może nieco nadmiarowe, ponieważ dołączenie tej komendy do definicji tytułów rozdziałów (przed poleceniem `\cleardoublepage`) również współpracuje z pakietem *Xfootnote*, jednak wymuszałoby jeszcze większą nadmiarowość kodu, czyli konieczność zdefiniowania osobnego polecenia dla spisu treści (przed którym nie jest potrzebna ani kreska, ani następująca po niej pusta strona parzysta).

Podciąganie przypisów pod tekst na stronach kończących rozdział i umieszczanie ozdobnej kreski na dole kolumny (*ilustracja 7*) realizowane jest poleceniem pakietu *Xfootnote*:

```
\UseInstance{pagesetup}{third}
```

umieszczanym (po złamaniu dokumentu) na początku strony, której dotyczy (polecenie to umieszcza kreskę w odpowiednim miejscu również na stronach, na których nie ma przypisów — *ilustracja 6*).

ANTONINA

LIEDTKE

By kod giętki
wyraził,
co wymyślił
głowa

Dyskretny urok...

W stylu retro

Odcienie szarości

Podsumowanie

Strona główna

Strona tytułowa

◀

▶

◀

▶

Strona 13 z 21

Powrót

Pełny ekran

Zamknij

Koniec

"protokół" — 2003/4/19 — 18.01 — page 74 — #70

*Chargé d'Affaires a.s. jest nie tylko kierownikiem placówki, ale przede wszystkim przedstawicielem swojego państwa w państwie urzędowania. Dlatego jest on np. Chargé d'Affaires a.s. Rzeczypospolitej Polskiej, a nie Chargé d'Affaires a.s. Ambasady RP. Jest to często po-
pochybny błąd nawet przez pracowników służby dyplomatycznej. Drugim częstym błędem jest używanie tytułu Chargé d'Affaires (CdA) wobec zastępców ambasadora. Kiedy ambasador przebywa w kraju akredytacji, to w ambasadzie nie może być chargé d'affaires, chyba że ambasador nie jest w stanie ignorować urzęduje w zgodzie z interesami i zonalno to formalnie notyfikowane gospodarzom¹.*

O akredytacji dla pozostałych dyplomatów występuje się notą do MSZ, informującą, kto ma objąć określone stanowisko oraz logo ma zastąpić.
Istna jest procedura uzyskania zgody na akredytację konsula ge-
neralnego lub kierownika urzędu konsularnego. Listy kandydatów konsula
generalnego przesyła ambasador przy nocie do MSZ, prosząc o zgodę, tra-
zeraturę. Zgoda na akredytację jest przekazywana notą MSZ, przy której
następuje zawiadanie listem kandydatów i dołączony jest dokument noszący
nazwę *crédit*.

Każdy urzędnik rangi dyplomata, delegowany do pracy na placówce
dyplomatycznej zobowiązany jest do złożenia szeregu użyci w resortach
i instytucjach współpracujących z danym krajem oraz zapoznania się z pro-
blematyką przyszłej pracy na placówce. Obowiązuje on następnie praktykę we-
wódzkiego departamentu MSZ, który zajmuje się stosunkami z państwem
akredytacji. Dyplomata przed wyjazdem powinien także złożyć kurtynię
wzajemnej odpowiedzialności w ambasadzie państwa, do którego się
układ (zakończenie — rozdział — konsulat itp.).

Dla osób z zewnątrz i zon dyplomatów mianowanych na stanowiska
dyplomatyczne na placówkach prowadzi się w MSZ szkolenie tematyczne
i ogólne, w tym także z zakresu protokołu dyplomatycznego.

¹ Amerykańskie stowarzyszenie *Chief of Mission (COM)* dla ambasadorów, natomiast wobec
zastępców ambasadorów występuje tytuł *Deputy Chief of Mission (DCM)*. W wielu krajach
pojawia się również tytuł *Number One*.

— 74 —

Ilustracja 7. Strona 74 z książki: C. Ikano-
wicz, J. W. Piekarski, *op. cit.*

"protokół" — 2003/4/19 — 18.01 — page 119 — #115

— VIII —

Protokół w Unii Europejskiej i NATO

Przystąpienie Polski do Państwa Polnocno-Atlantyckiego (NATO) w marcu
1999 roku i procedowanie wstąpienia o przyjęcie do Unii Europejskiej
(UE) wymagają od dyplomatów i działaczy gospodarczych dokładniejszego
zapoznania się zarówno z funkcjonowaniem tych organizacji, jak i stosowa-
nym tam protokołem. Zainteresują one tysiące pracowników i dyplomatów
reprezentujących państwa członkowskie. Ostatnio także i Polska obsługuje
już nie tylko jej stanowiska ogólne i szczególne w NATO i przygotowuje się
do wykorzystania planowanego na ponad 2000 miejsc kontyngentu podobnych
pracowników w instytucjach Unii Europejskiej.

Unia Europejska

Protokół stosowany w organizacjach międzynarodowych jest uregno rodzaju
tętnem, w którym mieszają się najróżnorodniejsze praktyki wprowadzane
się z tradycji i zwycięstw poszczególnych państw. Często są to zwycięstwa
charakterystyczne dla pewnych obszarów kulturowych lub ujętione
z okresów dłuższych upływu, czy też praktyk narzuconych przez kraje
kolonialistyczne. Zauważymy w nim pewne wspólne cechy: niezaprzeczal-
nie dyplomatyczne, ceremonialne i protokolarnego, stosowanych w bieżących
kolonialnych bieżących lub w krajach latynosamerkańskich, będących przez
lata pod wpływem protokołu hiszpańskiego. Pewne podobieństwa znajdziemy
także w kręgu kultur kultury rzymsko-katolickiej, inne w bizantyjskiej
czy w krajach islamickich.

Szereg organizacji międzynarodowych, powstałych stosunkowo nie-
dawno, w pierwszym okresie działalności korzystało z reguł i praktyk

119

Ilustracja 8. Strona 119 z książki: C. Ikano-
wicz, J. W. Piekarski, *op. cit.*

ANTONINA

LIEDTKE

By kod giętki
wyraził,
co wymyślił
głowa

Dyskretny urok . . .

W stylu retro

Odcienie szarości

Podsumowanie

Strona główna

Strona tytułowa

◀ ▶

◀ ▶

Strona 14 z 21

Powrót

Pełny ekran

Zamknij

Koniec

Na początku następnej strony należy umieścić polecenie:

```
\UseInstance{pagesetup}{second}
```

które obowiązuje aż do następnej zmiany i umieszcza przypisy na do-
le kolumny, zaś ewentualną grafikę w środowisku *figure* z argumentem
bottom (np. zwykłą ilustrację) — bezpośrednio pod tekstem.

3. Odcienie szarości

E. M. Syczewska: *Ekonometria i GAUSS. Część I: Wprowadzenie*. SGH, Warszawa, 2003. (Ilustracje 9–14).

Książka z trzema poziomami tytułów, zawierająca ponadto sporo innych elementów, które należało wyróżnić: zadania, przykłady, uwagi, rzuty ekranów, listingi programów i teksty pojawiające się na ekranie monitora; w tekście, oprócz zwykłych wyróżnień (kursywy i pogrubień), występowały polecenia wybierane z menu programów oraz klawisze komputerowe.

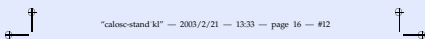

Spis treści

Wstęp	7
Rozdział 1. GAUSS – język programowania ekonometrycznego	9
1.1. Główna strona informacji na temat GAUSSA	9
1.2. Zastosowanie GAUSSA	10
1.3. Biblioteki procedur w GAUSSIE	12
1.4. GAUSS – inspektor matematyczny, statystyczny, ekonometryczny	13
Rozdział 2. Różnice między wersjami	15
2.1. Wersja dla DOS	15
2.2. Wersja dla Linuksa	16
2.3. Wersja dla Windows	17
2.4. Zwalenie pamięci	18
Rozdział 3. Źródła informacji o GAUSSIE w Internecie	20
Rozdział 4. Uzupełnienia dla GAUSSA w wersji dla Windows	21
Rozdział 5. Uzupełnienia dla GAUSSA w wersji dla Linuksa	25
5.1. Macierz i wektor	25
5.2. Konkretne dane	26
5.3. Wybrane polecenia dla macierzy	26
5.4. Dodawanie do macierzy	27
5.5. Polecenia arytmetyczne i geometryczne	28
5.6. Zmiana wymiarów macierzy rotacyjnej	29
5.7. Wymiar macierzy	29
5.8. Wyświetlanie elementów macierzy z klawiatury	30
5.9. Zapisywanie i przywoływanie macierzy zapisanych na dysku	30
5.10. Format wydruku liczb	31
5.11. Drukowanie macierzy o określonych elementach	31
Rozdział 6. Programy i procedury	34
6.1. Edycja programu	34
6.2. Planowanie procedury	35
Rozdział 7. Polecenia warunkowe i pętle	39
7.1. Polecenie do while, do until	40
7.2. Polecenie for	41

Ilustracja 9. Strona 5 z książki: E. M. Syczewska: *Ekonometria i GAUSS. Część I: Wprowadzenie*. SGH, Warszawa, 2003.

2.2. Wersja dla Linuksa

komunikaty o błędach. Spis wszystkich poleceń edytora oraz poleceń przy wykonywaniu programu jest umieszczony na początku tekstu pomocy. Wykazać z programu powodzą poleceń `sys` lub naciskając klawisz `F2` i odpowiadając twierdząc na postawione pytanie.

2.2. Wersja dla Linuksa

Ze względu na zalety samego systemu operacyjnego (jego stabilność i zdolność pełnego dostosowania do możliwości procesora) wariant użytkownika GAUSSA pod Linuksem jest godny uwagi zwłaszcza w profesjonalnych eksperymentach typu Monte Carlo czy szerszej – wszelkich długotrwałych eksperymentach symulacyjnych. Niestety GAUSS w wersji dla Linuksa nie jest programem darmowym.

Różnice w użytkowaniu GAUSSA w porównaniu z wersją dla DOS lub Windows polegają między innymi na tym, że wersja dla UNIXów ma licencje ograniczone w czasie, w praktyce jednak użytkownik – nabywca wersji dla Linuksa (np. w postaci subskrypcji z posiadaną wersją dla DOS) otrzymuje regulaminie informację o spodziewanym wygaśnięciu licencji i nową wersję na dyskach lub z hasłem do ściągnięcia przez Internet²¹.

Uruchamianie wersji GAUSSA dla Linuksa jest podobne jak dla DOS, trzeba jedynie podać ścieżkę dostępu do macierzy katalogu GAUSSA, uruchamiając program z konsoli trzeba podać dodatkową opcję `-w`, natomiast uruchamianie GAUSSA pod XWindows mamy możliwość wyświetlania kresek w osobnym oknie. (W pisaniu przez nas programie trzeba wskazać fragment powodzą otwieranie osobnego okna z wykresami). Należy przy tym podać domyślną ścieżkę dostępu (czyli tzn. GAUSSHOME). Uruchamianie GAUSSA z konsoli może wyglądać np. tak:

```
[root@exam]# GAUSSHOME=/usr/local/gauss: export GAUSSHOME
[root@exam]# ./gauss -w
```

²¹Taka sama wersja pojawiła się, gdy wprowadzono w dystrybucjach Linuksa jądro 2.0.

Ilustracja 10. Strona 16 z książki: E. M. Syczewska, *op. cit.*

ANTONINA
LIEDTKE
By kod gętki
wyraził,
co wymyślił
głowa

Dyskretny urok...

W stylu retro

Odcienie szarości

Podsumowanie

Strona główna

Strona tytułowa

◀◀ ▶▶

◀ ▶

Strona 15 z 21

Powrót

Pełny ekran

Zamknij

Koniec

Książka została złożona w klasie *book* z następującymi opcjami:

```
\documentclass[11pt,openany,fleqn]{book}
```

Koncepcja graficzna została oparta na zastosowaniu szarości — nieco „lżejszych” od czerni, co miało spore znaczenie przy dużej liczbie wyróżnianych elementów. Szarości zdefiniowano przy użyciu pakietu *Color*:

```
\usepackage{color}
\definecolor{jszary}{gray}{0.8}% jasnoszary
\definecolor{sszary}{gray}{0.6}% średnioszary
\definecolor{scszary}{gray}{0.5}%
%                               średnio-ciemnoszary
\definecolor{cszary}{gray}{0.3}% ciemnoszary
```

Tytuły drugiego i trzeciego poziomu były szczególnie istotne: istniała obawa, że „zginą” wśród innych wyróżnień. Zostały zatem zrealizowane przy użyciu szarych kresek o szerokości kolumny; liczba kresek oraz układ numerów tytułów (również szarych) dość wyraziście odróżniają tytuł drugiego poziomu ([ilustracja 10](#)) od tytułu trzeciego poziomu ([ilustracja 13](#)). Tytuły pierwszego poziomu (w wersji nienumerowanej i numerowanej) widnieją na [ilustracjach 9 i 11](#). Jako tytuły części pobocznych książki zastosowano tytuły drugiego poziomu w wersji nienumerowanej ([ilustracja 14](#)). Kompletną definicję tytułów przedstawiono w [listingu 5](#).

Titlesec

To bardzo rozbudowany, kompleksowy pakiet do projektowania tytułariów, napisany przez Javiera Bezosa. Oprócz znanych ze standardowego L^AT_EX-a stylów tytułów (*display*, *hang*, *runin*) oferuje kilka innych: *block*, *leftmargin*, *rightmargin*, *drop*, *wrap* i *frame*. Dostarcza narzędzia do definiowania „linii tytułowych” (które mogą zawierać tekst lub grafikę), do tworzenia nowych poziomów tytułów (np. *subchapter*), a także prostych nagłówek i stopek. Dokumentacja pakietu jest bardzo szczegółowa; zawiera sporo przykładów i gotowych wzorów (np. dostawianie kropki po numerze tytułu czy zmiana *chaptername*, *appendixname*).

ANTONINA

LIEDTKE

By kod gętki
wyrził,
co wymyśli
głowa

Dyskretny urok...

W stylu retro

Odcienie szarości

Podsumowanie

Strona główna

Strona tytułowa

Strona 16 z 21

Powrót

Pełny ekran

Zamknij

Koniec

Listing 5. Definicja tytułów z szarościami (pakiety *Titlesec* i *Color*)

```
\usepackage{titlesec}
\titelabel{\thetitle.\hspace{1ex}}% Kropka po numerze tytułu.
\renewcommand{\bottomtitlespace}{3\baselineskip}% Ile wierszy musi być
%
%%% Tytuł rozdziału:
\titleformat{\chapter}[display]
{\normalfont\Large\bfseries\sffamily}{\textcolor{cszary}{\MakeUppercase%
{\chaptertitlename}\ \Huge\thechapter}\hspace{0.3ex}{\textcolor{sszary}%
{\titlerule[3pt]}}}{0pt}{\Huge\bfseries\rmfamily\filright}{\vspace{-13pt}%
{\textcolor{sszary}{\titlerule[3pt]}}}
%%% Tytuł 2 poziomu:
\titleformat{\section}[display]
{\normalfont\Large\bfseries\sffamily}{\textcolor{cszary}{\Large\thesection.}%
\hspace{0.3ex}\textcolor{sszary}{\titlerule[1.5pt]}}{-5pt}{\Large\bfseries%
\rmfamily\filright}{\vspace{-13pt}{\textcolor{sszary}{\titlerule[1.5pt]}}}
%%% Tytuł 3 poziomu:
\titleformat{\subsection}
{\normalfont\large\bfseries}{\textcolor{cszary}{\large\sffamily%
\thesubsection.}}{1ex}{\vspace{-13pt}{\textcolor{sszary}{\titlerule[1pt]}}}
%%% Odstępy:
\titlespacing*{\chapter}{0pt}{50pt}{20pt}
\titlespacing*{\section}{0pt}{22pt plus 6pt minus 9pt}{12pt plus 4pt minus 8pt}
\titlespacing*{\subsection}{0pt}{12pt plus 6pt minus 7pt}{6pt plus 4pt minus 5pt}
%% Uwaga: na odstępy przed/po/w tytułach dodatkowo oddziałują wartości parskip
%% i linespread, ustawione dopiero w treści dokumentu (po spisie treści):
%% \setlength{\parskip}{5pt plus 1pt minus 1pt}% Odstępy między akapitami.
%% \linespread{1.1}% Interlinia
```

ANTONINA

LIEDTKE

By kod giętki
wyraził,
co wymyślił
głowa

Dyskretny urok...

W stylu retro

Odcienie szarości

Podsumowanie

Strona główna

Strona tytułowa

Strona 17 z 21

Powrót

Pełny ekran

Zamknij

Koniec

Tradycyjna żywa pagina podkreślona nie wyglądałaby dobrze na stronach zawierających tytuły z kreskami (szczególnie gdyby podtytuł wypadał na górze kolumny); za dużo byłoby tych kresek. Stąd pomysł zastosowania szarych pasków jako tła żywej paginy (ilustracje 10, 12, 13; listing 6).

Strzałki, używane jako „etykiety” wyliczeń (ilustracja 11), pochodzą z pakietu *Pifont*; szary kolor nadano im w następujący sposób:

```
\usepackage{pifont}
\renewcommand\labelitemi{\textcolor{scszary}{\ding{228}}}
\renewcommand\labelitemii{\textcolor{scszary}{\ding{226}}}
```

ANTONINA
LIEDTKE
By kod gętki
wyraził,
co wymyśli
głowa

Dyskretny urok...

W stylu retro

Odcienie szarości

Podsumowanie

Strona główna

Strona tytułowa

◀◀ ▶▶

◀ ▶

Strona 18 z 21

Powrót

Pełny ekran

Zamknij

Koniec

ROZDZIAŁ 8

Analiza graficzna wybranych szeregów czasowych

Pierwszym etapem przy budowie modelu ekonometrycznego dla obserwacji w postaci szeregów czasowych jest sprawdzenie zachowania zmiennych na podstawie ich wykresu. Przykładowe szeregi obserwacji zmiennych dołączono do książki T.C. Millsa¹⁾, zawierają między innymi:

- LONG: Przychód z 26-letnich obligacji rządowych, dane kwartalne, od 1950Q1 do 1988Q4 (148 obserwacji).
- ENCH: kurs wymiany dolara amerykańskiego i funta szterlinga, obserwacje tygodniowe, od stycznia 1980 do grudnia 1988 (470 obserwacji).
- RTF: wskaźnik cen detalicznych, obserwacje miesięczne od stycznia 1965 do grudnia 1990 (312 obserwacji).

Są one zawarte w osobnych małych zbiorach tekstowych, nie zawierających nazw zmiennych, tylko ciągów obserwacji zapisanych w kolumnie.

ZADANIE Sporządzanie wykresów w GAUSSIE

Zadanie polega na tym, żeby wczytać dane do GAUSSA, wygenerować ciąg liczb od 1 do T włącznie, gdzie T oznacza odpowiednią liczbę obserwacji, sporządzić wykresy obserwacji zmiennych, z odpowiednią legendą, tytułem, oznaczeniami na osiach itp.

¹⁾ T.C. Mills, *The Econometric Modelling of Financial Time Series*, Cambridge University Press, Cambridge 1993.

Rozdział 14. Przykład analizy szeregu czasowego

83

Uwaga: Statystyka DF nie ma rozkładu t-Studenta, trzeba więc stosować inne wartości krytyczne (tablice wartości krytycznych dla testu ADF można znaleźć między innymi w książce Charemzy i Deadmana²⁾ lub pracy MacKinnona³⁾).

Sposób postępowania

Skorzystamy z równania (DF2) metodą najmniejszych kwadratów i obliczymy wartości statystyki testu DF. Jeśli obliczona wartość statystyki testu DF jest większa niż wartość krytyczna przy przyjętym poziomie istotności, to nie ma podstaw do odrzucenia hipotezy zerowej o wystąpieniu pierwiastka jednostkowego. Jeśli natomiast obliczona wartość jest mniejsza niż wartość krytyczna, to hipotezę zerową o wystąpieniu pierwiastka jednostkowego odrzucamy na rzecz hipotezy alternatywnej o stacjonarności szeregu.

ZADANIE

Przygotować zestaw obserwacji wybranych zmiennych makroekonomicznych dla gospodarki Polski i przeprowadzić dla nich test pierwiastka jednostkowego w opisanej wersji; wyznaczyć przynosiły zmiennych oraz wektory obserwacji zmiennych opóźnionych, wykorzystując do estymacji procedurę *eia*.

Od czasu opublikowania pracy Nelsona i Plossera⁴⁾, którzy przeprowadzili testy występowania pierwiastka jednostkowego dla szeregów obserwacji zmiennych makroekonomicznych dla Stanów Zjednoczonych, przysięga się dość powszechnie, że większość zmiennych makroekonomicznych zachowuje się jak szeregi z pierwiastkiem jednostkowym.

Zbiór danych Nelsona i Plossera był wielokrotnie wykorzystywany do sprawdzania działania nowych proponowanych testów pierwiastka jednostkowego i testów stacjonarności, był również uzupełniany o późniejsze obserwacje.

²⁾ W.W. Charemza, D.F. Deadman, *Nowe ekonometrii*, wyd. I, PWE Warszawa 1997.

³⁾ MacKinnon, *Critical values for cointegration tests*, rozdział 13, s. 262-276, w: R.F. Engle i C.W.J. Granger (red.), *Long-run economic relationships. Readings in cointegration*, Oxford University Press, Oxford 1991.

⁴⁾ C.B. Nelson, C.I. Plosser, *Trends and random walks in macroeconomic time series: some evidence and implications*, *Journal of Monetary Economics* 1982, 10, s. 139-162.

Ilustracja 11. Strona 43 z książki: E. M. Sy-czewska, *op. cit.*

Ilustracja 12. Strona 83 z książki: E. M. Sy-czewska, *op. cit.*

Listing 6. Definicja żywej paginy z szarościami (pakiety *Fancyhdr* i *Color*)

```
\def\szaryl{\unitlength=1mm\begin{picture}(0,0)
\put(0,-1.5){\textcolor{cszary}{\rule{9mm}{5.3mm}}\textcolor{jszary}%
{\rule{12.1cm}{5.3mm}}\hss}\end{picture}}
\def\szaryr{\unitlength=1mm\begin{picture}(0,0)
\put(0,-1.5){\textcolor{jszary}{\rule{12.1cm}{5.3mm}}\textcolor{cszary}%
{\rule{9mm}{5.3mm}}\hss}\end{picture}}
\usepackage{fancyhdr}
\pagestyle{fancy}
\fancyhf{}
\renewcommand{\headrulewidth}{0pt}
\fancyhead[RO]{\textbf{\sffamily{\textcolor{white}{\thepage}}~}}
\fancyhead[RE]{\footnotesize{\nouppercase{\rightmark}}}
\fancyhead[LE]{\szaryl\textbf{\sffamily{\textcolor{white}{\thepage}}}}
\fancyhead[LO]{\footnotesize{\szaryr{\nouppercase{\leftmark}}}}
\advance\headheight by 5.3mm% Wysokość paginy ustawiona wg logów.
\advance\headsep by -3mm% Odstęp między paginą a tekstem.
```

Klawisze komputerowe (ilustracja 10) uzyskano przy pomocy pakietu *Keystroke*. Zaokrąglone ramki, używane do prezentowania „tekstów z ekranu” (ilustracja 10) zdefiniowano na bazie pakietu *Fancybox*:

```
\usepackage{fancybox}
\cornersize{.3}% Stopień zaokrąglenia ovalbox-ów.
\newcommand{\ekran}[1]{\vspace{2mm}\noindent\ovalbox{\sffamily #1}%
\vspace{2mm}}
```

Dla „Przykładów”, „Objaśnień” i „Zadań” (ilustracja 12) utworzono osobne definicje; generują one wprowadzie identyczne pudełka, ale w razie potrzeby można by je łatwo zróżnicować. Kreska, oznaczająca koniec

ANTONINA

LIEDTKE

By kod gętki
wyraził,
co wymyśli
głowa

Dyskretny urok...

W stylu retro

Odcienie szarości

Podsumowanie

Strona główna

Strona tytułowa

◀

▶

◀

▶

Strona 19 z 21

Powrót

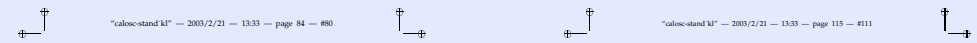
Pełny ekran

Zamknij

Koniec

zadania, została zdefiniowana oddzielnie, ponieważ była potrzebna tylko po niektórych zadaniach:

```
\newcommand{\prz}[1]{\vspace{4mm}\fcolorbox{sszary}{jszary}{\textbf{%
\sffamily #1}}}
\newcommand{\obj}[1]{\vspace{4mm}\fcolorbox{sszary}{jszary}{\textbf{%
\sffamily #1}}}
\newcommand{\zad}[1]{\vspace{4mm}\fcolorbox{sszary}{jszary}{\textbf{%
\sffamily #1}}}
\newcommand{\zend}{\textcolor{sszary}{\rule[4mm]{20.2mm}{.5mm}}\newline}
```


84 14.2. Test pierwszostwa pojedynczego

op. Pierwszy zbiór zawierał dane roczne od roku 1860 do 1970. Ponizsze przyklad ilustuje wyniki testu DF przeprowadzonego dla zbioru danych Nelsona i Plossera.

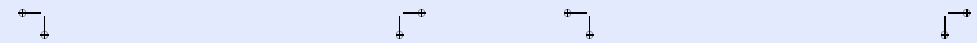
Tabela 4. Wyniki testu DF dla danych Nelsona i Plossera		
Zmienna	Statystyka DF dla testu I(0) (I)	Statystyka DF dla testu I(1) (I)
RGDP	2,816	-4,642
GNP	9,924	-2,839
PCRGDP	0,707	-5,082
IP	4,042	-7,793
IMP	0,588	-5,668
UN	-2,452	-6,920
PIRGDP	3,241	-5,130
CPI	2,868	-5,231
WIG	7,501	-1,139
RMG	1,658	-5,271
M	11,33	-1,780
VEL	-3,284	-11,080
WSD	1,622	-5,829
SP500	1,695	-6,898

Zbiór: Obliczenia wykonane na podstawie zbioru danych Nelsona i Plossera.
Zestaw danych Nelsona i Plossera liczy 110 obserwacji. Test DF przeprowadzany jest na podstawie oszacowania równania regresji (DF2). Wartości krytyczne dla poziomu 0,05 jest równa: -2,87 (wg tablic wartości krytycznych Chremeny i Doudnasa⁸).

14.2.1. Pierwszy etap: czy zmienna jest I(0)

Dla dwu zmiennych, UN – bezrobocie i VEL – predkosci obiegu pieniadza, obliczona wartosc statystyki testu Dickey-Fullera jest mniejsza niz wartosc krytyczna. Dla tych dwu zmiennych hipoteza zerowa o niestacjonarnosci

⁸ W.W. Chremeny, D.F. Doudnas, op. cit.

Ilustracja 13. Strona 84 z książki: E. M. Sy-czewska, op. cit.

Skorowidz

autokorelacja	63-65
biblioteczka w GALIBRI	12, 36
bledy ocen parametrów	61
dane makroekonomiczne	21
do uct11	36, 40
do while	40, 41
datas	55
dzielenie modulo	42
edit	34, 36
edytor GAUSSA dla DOS	15
export, export.f	22
for	41
format	31
funkcja autokorelacji, ACF	65, 66
funkcja autokorelacji cząstkowej	65-67, 101
GAUSS	15
grafolec lms	52
import, import.f	23
kointegracja	92
kolory wykresu	47, 48, 50, 51-52
kontakcie	26
legenda wykresu	46
load	31
metoda Engle'a-Grangera	93
metoda Johansena	93, 99
metoda najmniejszych kwadratów	57-60, 68
MNK	78, 79, 81, 97
model AR	79
model MA	79
NetRC	20
plik swagowy	18, 19
pliki konfiguracyjne	18, 44
polcenia warunkowe	29
postup arytmetyczny	26, 45, 46
postup geometryczny	28
print	31
process	31, 33
proces błądów losowych	79
proces stacjonarny	80
proces zintegrowany	79
przerobienie wykonywania programu	19
puto macierz	27
quantile	11-12
reshape	29
sepa	28, 29
statystyka Durlaha-Waldowa	64-65, 70
test Chow	74, 75
test Dickey-Fullera	82-83, 84, 85, 96, 91, 103
test Dickey-Fullera, procedura	82, 83
test Phillips	88-89
test Pierwszostwa pojedynczego	95, 96
test Pierwszostwa jednostkowego	82, 83
testy introdoic	62-63, 72
twierdzenie Gaussa-Markowa	60
tworzenie macierzy	25, 26
typy wykresów	44
wektor ocen MNK	28, 35, 58
wskazniki estymatora MNK	60
współczynniki determinacji	62, 72
współczynniki zbieżności	62
wywołanie procedury	37
zakłócenia MNK	39
zbiór wyników	71

Ilustracja 14. Strona 115 z książki: E. M. Sy-czewska, op. cit.

ANTONINA
LIEDTKE
By kod gietki
wyrazil,
co wymyslil
glowa

Dyskretny urok . . .

W stylu retro

Odcienie szarości

Podsumowanie

Strona główna

Strona tytułowa

◀◀ ▶▶

◀ ▶

Strona 20 z 21

Powrót

Pełny ekran

Zamknij

Koniec

4. Podsumowanie

Mam nadzieję, że przedstawione przykłady wyraźnie świadczą o tym, że wygląd L^AT_EX-owych dokumentów można bardzo łatwo urozmaicić. Tylko takie było zadanie niniejszego artykułu: wskazanie na łatwość zadania. Dużo się bowiem słyszy o tym, jaki to T_EX (w ogólności) jest potężny, a mało o tym, jaki L^AT_EX jest łatwy. Dużo o tym, jak poprawne są dokumenty, składane w T_EX-u — mało o tym, że mogą być ładne.

W Sieci:

- Wszystkie wymienione pakiety do L^AT_EX 2_ε oraz klasy Marcina Wolińskiego można znaleźć w CTAN (*Comprehensive T_EX Archive Network*), np. pod adresem: <http://sunsite.icm.edu.pl/pub/tex/>
- Pakiety przygotowywane do L^AT_EX 3 (tzw. *experimental code*), np. *Xfootnote*, są dostępne na stronie domowej projektu: <http://www.latex-project.org/code/experimental/>
- Dużo ciekawych projektów stron tytułowych, tytułów rozdziałów i podrozdziałów (wraz z generującym je kodem plain-T_EX-owym, który bez problemów powinien działać także w klasach Marcina Wolińskiego), udostępnia na swojej stronie Vincent Zoonekynd: <http://www.math.jussieu.fr/~zoonek/LaTeX/index.html>
- Niezależnie od tego, czego szukamy, zawsze warto zajrzeć na strony GUST (Grupy Użytkowników Systemu T_EX): <http://www.gust.org.pl/>

ANTONINA

LIEDTKE

By kod giętki
wyraził,
co wymyśli
głowa

Dyskretny urok...

W stylu retro

Odcienie szarości

Podsumowanie

Strona główna

Strona tytułowa

Strona 21 z 21

Powrót

Pełny ekran

Zamknij

Koniec